

Синаксар на Лазареву Суботу:

СТИХОВИ: Јецао си Исусе за овим умрлим.

А оживео си друга твога, по твојој божанској сили.

У овај дан празнујемо васкрсење светог и праведног Лазара, званог четверодневног, друга Христовог.

Лазар беше родом Јеврејин, од фарисејске секте и како се негде наводи, био је син фарисеја Симона, пореклом из села Витаније.

Док је наш Господ Исус Христос ходио по земљи ради спасења рода нашег, придружио му се и Лазар.

Пошто је Христос често говорио Симону, на његове велике молбе о васкрсењу из мртвих, и његовом дому много пута долазио, омилио је Лазару, али и не само њему него и његовим двама сестрама Марти и Марији.

Како се приближавало спасоносно страдање, можда је требало да се тајна васкрсења јаче увери.

Исус је био са друге стране реке Јордана, где је предходно васкрсао из мртвих Јаирову кћер и удовичиног сина. За то време његов пријатељ Лазар је подлегао тешкој болести и умро.

Мада није био тамо, Исус Христос је рекао ученицима: Лазар пријатељ наш је починуо. Мало потом рече опет: Лазар је умро.

Пошто је оставио Јордан дошао је у Витанију, одакле је примио вест од сестара Лазаревих. Удаљеност Витаније од Јерусалима је око 15 стадија. Пресреле су га сестре Лазареве рекавши: да си био овде не би наш брат умро, али и сада ако желиш да га дигнеш ти то можеш.

Исус је упитао народ где је Лазар погребен? Затим сви заједно отидоше на Лазарев гроб. Када су уклањали камен са гроба Марта је казала: Господе већ се усмрдео јер је већ четири дана у гробу.

Исус се помолио над гробом Лазаревим и пролио сузе за њим. Затим је громким гласом повикао: Лазаре изађи напоље. И умрли је одмах изишао, па пошто су му одмотали покрове отишао је кући.

Ово чудо је изазвало завист код старешина јеврејског народа и договараху се против Христа. Исус се међутим склонио одатле и отишао.

Првосвештеници су смислили да убију и Лазара, јер многи који су га видели васкрслог следовали су Христу.

Лазар схвативши њине намере избегне на острво Кипар и тамо је боравио. Касније је од стране апостола постављен тамо за архијереја града Китеје.

Лазар је поживео мирно и у побожности и поново умро и тамо сахрањен, пошто је многа чуда учинио. Кажу да после оживљења није ништа хтео да једе осим воћа. Пречиста Мати Божија му је својим рукама сашила омофор и даровала му га.

Његове чесне и свете мошти је премудри цар Лав, после једног божанског виђења, пренео са Кипра у Константинов град, у храм које је цар сазидо и посветио четверодневном Лазару. Пренет је са многим почастима и великим поштовањем и положен десно од улаза у храм а наспрам зида светог олтара. Његове мошти и сада тамо почивају и испуштају неки неизрециви пријатни мирис.

Празновање овог догађаја у данашњи дан, после четрдесетодневног поста и очишћења, одредише наши свети оци а такође и свети апостоли, јер затим следи свето страдање Господа нашега Исуса Христа, који хоће да се жртвује.

Будући да је ово надприродно чудо било почетак, повод и посебан узрок јудејске мржње против Христа, зато је овде одређено да се помиње.

Овај догађај је само евангелист Јован записао, а остали евангелисти су то изоставили, јер је Лазар у њино време био још увек жив и могли су га видети.

Каже се, да се и због тога ово посебно од осталих еванђеља записало, јер у Јовановом еванђељу нема ништа о Христовом безпочетном рођењу док други еванђелисти о томе помињу.

Ово беше за уверавање онима који ишту тога: да је Христос и Бог и Син Божији и да је васкрсао и да ће бити васкрсење мртвих, о чему и Лазарево васкрсење сведочи.

Не говори се ништа о боравку Лазара у аду. Или му није дато да види како је тамо, или пошто је видео беше му заповеђено да о томе ћути.

Негде се и сада свако ко умре назива у преносном смислу Лазарем, а погребни покрови се називају Лазаревима, због повести и у спомен Лазара који је први устао из мртвих.

Како је Лазар на реч Христову васкрсао и опет оживео, тако ће и сваки ко умре при последњој труби устати и бити жив.

Молитвама твога друга Лазара, Христe Боже помилуј нас.